

فصل مشترک میان تولید، توزیع و مصرف

اشاره:

اولین نشست هم اندیشی سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور با تشکل‌های صنعت پوشاک کشور در زمینه «بررسی وضعیت آموزش صنعت تولید و توزیع پوشاک (دوخت) در سازمان برگزار شد. در این نشست که با حضور معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی و رییس سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور، مدیران بخش‌های مرتبط این سازمان و تشکل‌های نساجی و پوشاک کشور مانند انجمن صنایع نساجی، اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک، جامعه تخصصی نساجی ایران، اتحادیه تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک کشوری، انجمن طراحان پارچه و لباس و... همراه بود، ضمن بررسی مشکلات و چالش‌های حوزه پوشاک، پیشنهاداتی از سوی نمایندگان بخش خصوصی و دولتی کشور مطرح گردید و لزوم ایجاد زبان مشترک میان سه‌عنصر تولیدکننده، توزیع‌کننده و مصرف‌کننده پوشاک مورد تأکید حاضران قرار گرفت. ضمن این‌که در زمینه تولید پوشاک به شیوه‌های سنتی و صنعتی نیز مباحثی مطرح شد.

ابتدا رضا براتی - مدیرکل دفتر ریاست و روابط عمومی سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور - ضمن خوشامدگویی به میهمانان، از دکتر کوروش پرند - رییس سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور - خواست تا این جلسه را به‌طور رسمی آغاز نماید. وی ضمن اشاره به انعقاد تفاهم‌نامه با اتحادیه صنف تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک کشوری، هدف جلسه مذکور را هم‌اندیشی در مورد مشکلات صنعت پوشاک عنوان کرد و گفت: طبق طبقه‌بندی مازلو، دومین نیاز اساسی انسان‌ها، پوشاک است که تأثیرات بسیاری در حوزه فرهنگ و تمدن کشورها دارد.

دکتر پرند افزود: در صنعت پوشاک کشور چالش‌های اساسی برای تولیدکننده، توزیع‌کننده و مصرف‌کننده وجود دارد که در جلسه امروز، مورد بحث و بررسی قرار خواهند گرفت و با ارائه راهکارهای عملی در بحث تولید، توزیع و مصرف بتوانیم به زبان مشترکی میان این سه‌عنصر دست یابیم.

رییس سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای تصریح کرد: طبق بررسی‌های انجام شده، مشکلاتی که در حال حاضر در بخش‌های تولیدی و توزیعی وجود دارد شامل مواردی مانند «عدم شناخت پارچه و ابزار و لوازم تخصصی جهت تولید محصولات باکیفیت توسط تولیدکنندگان»، «عدم فراگیری آموزش‌های به‌روز و تخصصی توسط شاغلان»، «فقدان زبان مشترک و تخصصی میان تولیدکننده، توزیع‌کننده و مصرف‌کننده»، «عدم توجه به شعار الگوی اسلامی - ایرانی در حوزه پوشاک»، «ضعف در ارائه نرم‌افزارهای مدرن و به‌روز طراحی پوشاک» و «کم‌توجهی به استفاده از متدلوژی‌های روز جهان» و... می‌شود.

* کمبود تکنسین؛ چالش اصلی صنعت پوشاک کشور در ادامه این نشست تخصصی، سومبات هاگوپیان -

مدیرعامل شرکت هاگوپیان - بایبان این مطلب که در بخش آموزش، نیازمند تخصص‌های مختلف موجود در صنعت پوشاک کشور هستیم؛ تصریح کرد: در این صنعت، مهندسین بسیاری به فعالیت می‌پردازند اما از نظر تکنسین با کمبود مواجهیم. وی ادامه داد: سرمایه‌گذاری‌های قابل توجهی در صنعت پوشاک صورت گرفته اما به دلیل فقدان تکنسین و طراحان توانمند، بسیاری از کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی پوشاک با مشکلات متعددی روبرو هستند.

به گفته این پیشکسوت صنعت پوشاک، برای رفع مشکلات صنعت پوشاک، فردا دیر است و از امروز باید فعالیت‌ها و برنامه‌ریزی‌هایی جهت حل چالش‌های مختلف تولید پوشاک انجام شود در غیر این صورت مطمئن باشید به زودی باید کلمه پوشاک در کشور رافراموش کنیم. هاگوپیان افزود: در سند چشم‌انداز بیست‌ساله این صنعت جزو صنایع اولویت‌دار محسوب می‌شود و باید به رتبه نخست در حوزه تولید و صادرات تبدیل شود. وی در سخنان خود به لزوم حمایت‌های مالی و معنوی دولت از فعالان حوزه پوشاک در کشور نیز اشاره کرد.

* لزوم آموزش و کسب مهارت

ابوالقاسم شیرازی - رییس اتحادیه صنف تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک کشوری - با اعلام این نکته که در صنف پوشاک، خلأ آموزش وجود داشت؛ یادآور شد: همگان براین باور هستیم که آموزش و کسب مهارت‌ها از اقدامات بنیادین و اساسی به شمار می‌آیند و تمام صنوف برای ارتقای خود، نیازمند آموزش مستمر هستند.

وی اعلام آمادگی کرد که موارد مطرح‌شده در این جلسه با کمک سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای در صنف پوشاک (چه تهران و شهرستان‌ها) اجرایی شود.

سومیات هاگوپیان

کوروش پورنژاد

رییس سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور: برای این که در صنعت پوشاک کشور تحول صورت بگیرد و بتوانیم به راهکارهای عملی در زمینه تولید، توزیع و مصرف پوشاک کشور برسیم باید «کمیته تدوین استاندارد آموزشی» در این زمینه تشکیل و استانداردهای آموزشی به تفکیک مری و کارآموز در دو سطح «تک‌دوزی» و «صنعتی» به صورت سیستم‌تائیک در زمینه‌های مختلف صنعت پوشاک تدوین شود.

* استفاده از نرم‌افزارهای پیشرفته طراحی و دوخت در آموزشگاه‌های فنی و حرفه‌ای

اسماعیل نصیری - عضو هیأت مدیره اتحادیه خیاطان - گفت: متأسفانه هنرمندان زیادی در بخش هنرهای سنتی فعال بوده‌اند که امروز دیگر یادی از آنها نمی‌شود پس باید با اتخاذ راهکارهای صحیح و به موقع، اجازه ندهیم این هنر در کشور نابود شود همان‌طور که کشورهایمانند ایتالیا، فرانسه، انگلیس و ... در حال احیای هنرهای سنتی خود هستند. وی با اعلام این مطلب که ابتدا باید نیازهای آموزشی مشخص شود و سپس اقدامات بعدی انجام گیرد؛ تصریح کرد: در برخی از کارخانه‌های تولید پوشاک کشور، پیشرفته‌ترین نرم‌افزارهای طراحی و دوخت پوشاک مورد استفاده قرار می‌گیرد بهتر است چنین نرم‌افزارهایی در آموزشگاه‌های فنی و حرفه‌ای نیز نصب و راه‌اندازی شود تا افراد با آخرین دستاوردها و تکنولوژی‌های موجود در این بخش آشنا شوند. نصیری، اعزام گروه‌های آموزشی به خارج از کشور را مورد تأیید قرار نداد و گفت: بهتر است از کارشناسان و متخصصین خارجی جهت برگزاری دوره‌های آموزشی در کشور دعوت به عمل آید به این ترتیب افراد بیشتری، فرصت آموزش مطالب جدید و به‌روز را پیدا می‌کنند ضمناً این امر هزینه‌های به مراتب کمتری از اعزام افراد به خارج از کشور دارد.

* احیای هنرهای سنتی، توجه به هنرمندان پیشکسوت

یعقوب رشتچیان - مستندساز و روزنامه‌نگار - ضمن معرفی خود ابراز داشت: در حال جمع‌آوری و تدوین تاریخ شفاهی خیاطی سنتی تک‌دوز هستیم.

وی ادامه داد: چرا خیاطی دست‌دوز در ایران که زمانی در سطح هنر - صنعت محسوب می‌شد و در رتبه‌های نخست جهانی قرار داشت، رو به تحلیل رفت و چگونه می‌توان آن را احیا کرد؟ به گفته رشتچیان، امیدوارم بتوان هنرمندان و هنرهای سنتی گذشته را حفظ و احیا نمود و تجارب ارزشمند

* نخبگان بخش تولید را در یابیم

صدیقه پاک‌بین - دبیر و رییس هیأت‌مدیره انجمن طراحان پارچه و لباس ایران - نیز اهمیت مبحث آموزش را مورد تأیید قرار داد و گفت: باید استانداردها و برنامه‌های آموزشی همگام با دانش روز دنیا تدوین شود و پیشرفتی که در حوزه پوشاک اکثر کشورها (به‌ویژه ترکیه و چین) حاصل شده براساس توجه به آموزش بوده است. به این معنا که تمام کارگران، تحت آموزش‌های لازم و مستمر قرار می‌گیرند.

به گفته وی، اغلب دانشکده‌های طراحی پوشاک، هم‌جوار کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی قرار گرفته‌اند و دانشجویان در دوران تحصیل خود، ملزم به حضور در کارخانه‌های تولیدی و آشنایی با مراحل مختلف تولید می‌باشند و در واقع تربیت تکنسین‌های توانمند و متعهد در چنین بستری شکل می‌گیرد اما در کشور ما برنامه‌ریزی تحصیلی به نحوی تدوین شده که امکان ارتقای تحصیلی از دوران کاردانی به بالا مهیاست و این امر موجب می‌شود افراد مهارت‌های کسب شده دوران کاردانی را به فراموشی بسپارند و عزم خود را برای اخذ کارشناسی و کارشناسی ارشد جزم می‌کند.

این روحیه مدرک‌گرایی که در کشور ما رواج بسیاری دارد، مانع کسب مهارت به دانش‌آموختگان می‌شود. پاک‌بین، شناخت نخبگان و افراد خلاق در بخش تولید و بها دادن به آنها را گام مؤثری در حوزه ارتقای آموزش منابع انسانی دانست و افزود: اعزام گروه‌های آموزشی به خارج از کشور با هدف بازدید از واحدهای تولیدی پوشاک و حتی گذراندن دوره بازآموزی از نکات مهم در حوزه آموزش صنعت پوشاک به‌شمار می‌آیند.

دبیر انجمن طراحان پارچه و لباس ایران، نظارت بر عملکرد آموزشگاه‌ها را ضروری دانست و گفت: اگرچه مریدان اغلب آموزشگاه‌ها، به درک صحیحی از به‌روز رسانی آموزش و مهارت‌رسیده‌اند.

به گفته شیرازی، مسأله آموزش و کسب مهارت‌ها را باید در واحدهای صنفی، کارگاه‌های تولیدی و مراکز توزیع نهادینه نماییم و جزو اصول اولیه محسوب شود که این امر جز با همبستگی و همفکری فعالان حوزه پوشاک و حمایت سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای (به عنوان متولی) تحقق نخواهد یافت.

وی افزود: طبق قانون نظام صنفی، پیش از اخذ پروانه کسب، گذراندن دوره‌های آموزشی برای تمام واحدهای صنفی، اجباری شده‌است و افراد باید در این دوره‌ها شرکت نمایند.

* نیازمند تدوین استانداردهای آموزشی هستیم

سیدعلی موسوی - مدیرکل طرح و برنامه درسی سازمان فنی و حرفه‌ای - گفت: حدود ۱۱ هزار آموزشگاه آزاد، فعال در کشور وجود دارند که از این میان ۳ هزار و ۱۷۴ آموزشگاه دارای مجوز طراحی مد و پوشاک هستند؛ این امر نشان می‌دهد که تعداد علاقه‌مندان فعالیت در این حوزه قابل توجه است اما از حدود ۴ هزار و ۱۲۶ استاندارد تصویب شده و به‌روز سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای، تنها ۶۳ استاندارد متعلق به حوزه طراحی پوشاک هستند بنابراین نیازمند تدوین استانداردهای متعددی هستیم لذا پیشنهاد می‌شود با همکاری اصناف حوزه پوشاک، استانداردهای آموزشی بیشتری در این حوزه تدوین گردد.

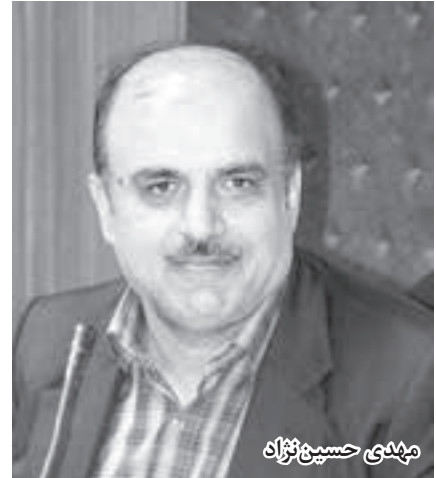
به گفته موسوی، از میان ۴۴ کمیته سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای، یک کمیته خیاطی وجود دارد که اعضای آن شامل نمایندگان انجمن صنفی کارفرمایی آموزشگاه‌های آزاد لباس‌های سنتی و شهری شهر تهران، انجمن صنفی آموزشگاه‌های آزاد، اساتید دانشگاه و افراد منتخب صنف هستند. وی ارتباط میان صاحبان مشاغل با سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای را ضعیف توصیف کرد و گفت: برنامه‌هایی برای ایجاد ارتباط این دو طیف مدنظر قرار گرفته‌است.

کیان

مجید نامی

مهدی حسین نژاد

واحدهای متعدد پوشاک وجود دارند که می‌خواهند وارد فاز تولید صنعتی و انبوه شوند اما به دلیل کمبود منابع مالی و ... قادر به این کار نیستند. بهتر است تدابیری برای چنین واحدهایی اندیشیده شود. این فعال نساجی، به موضوع زنجیره توزیع پوشاک نیز پرداخت و گفت: سیستم توزیع شرکت‌های بزرگ تولیدکننده پوشاک دنیا در اختیار خودشان قرار دارد و محصولات آنان از طریق فروشگاه‌های عرضه مستقیم به فروش می‌رود.

* همه به دنبال «مهندس شدن» هستند!

مهندس محمد مروج- رییس هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران- بیان داشت: صنعت نساجی در مقایسه با سایر صنایع، اشتغالزاترین و ارزان‌قیمت‌ترین صنعت در زمینه سرمایه‌گذاری محسوب می‌شود به طوری که با ۳۰ میلیون تومان در صنایع نساجی می‌توان شغل ایجاد کرد در حالی که این رقم در صنایع خودروسازی حدود ۲۵۰ میلیون تومان است.

به گفته وی، صنعت پوشاک در میان بخش‌های مختلف صنایع نساجی از کارگرفبری بیشتری بهره‌مند است و باید این صنعت را از هنر تک‌دوزی پوشاک جدا کرد.

مهندس مروج تصریح کرد: در صنایع نساجی معتقدیم یکی از دلایل عدم صنعتی شدن پوشاک، مشکلات مربوط به قانون کار است به همین دلیل تعداد واحدهای صنعتی پوشاک کشور انگشت‌شمار می‌باشد و اغلب تحت‌عنوان «زیرپله‌ای» از آنها یاد می‌شود. این پیشکشوت‌نساجی ادعای داشت: طبق قانون در شعاع ۱۲۰ کیلومتری تهران، واحدهای صنعتی اجازه فعالیت ندارند لذا اداره صنایع استان تهران مدتها به بررسی این موضوع پرداخت که کدام واحدها فاقد آلودگی هستند و می‌توانند در ۱۲۰ کیلومتری پایتخت به فعالیت ادامه دهند. یکی از صنایع مذکور، صنعت پوشاک است که آلودگی برای محیط زیست ایجاد نمی‌کند.

رییس هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران به برندسازی

سمت تحصیل فرزندان خود در رشته طراحی پوشاک ندارند و بهتر است معرفی رشته طراحی پوشاک در دانشگاه‌ها مورد بازنگری قرار گیرد.

* نهادینه‌سازی فرهنگ پوشش

مهندس مجید نامی- دبیر جامعه متخصصین نساجی ایران- به موضوع فرهنگ‌سازی پرداخت و گفت: هنوز فرهنگ پوشش از نظر مواد اولیه به کار رفته در پوشاک، فصول سال، مشاغل و مصارف مختلف در کشور ما نهادینه نشده است. وی افزود: برخی از تولیدکنندگان به سمت تولید محصولات ارزان قیمت حرکت می‌کنند و در این میان از مواد اولیه نامرغوب برای کاهش قیمت تمام شده استفاده می‌کنند که طبعاً برای سلامتی مصرف‌کنندگان مناسب نیست اما زمانی که جریان مصرف پوشاک به این سمت گرایش پیدا کند، تولیدکننده مجبور به ارائه محصولات بی کیفیت و در نهایت ضعف صنعت پوشاک کشور خواهد شد.

مهندس نامی یادآور شد: نکته دیگر این که غالب متخصصین و طراحان پوشاک در تهران و اطراف پایتخت متمرکز شده‌اند و در بسیاری از شهرستان‌ها، واحدهای تولیدی وجود دارند که علی‌رغم سرمایه‌گذاری‌های کلان، به دلیل فقدان نیروی متخصص یا با ظرفیت پایین به تولید می‌پردازند و یا موفق به بهره‌برداری نشده‌اند. به گفته دبیر جامعه متخصصین نساجی ایران، نیروی آموزش‌دیده و مدرس تولید صنعتی در صنایع پوشاک وجود ندارد که این امر باید مورد توجه مسئولان مرتبط قرار گیرد: تصریح کرد: در آذهان بسیاری از افراد هنوز پوشاک به عنوان صنعت شناخته نمی‌شود. ممکن است تعدادی واحد بزرگ به تولید پوشاک بپردازند اما اغلب واحدهای تولیدی، کوچک هستند و برای رشد و توسعه و تبدیل شدن به صنعت، نیازمند واردات ماشین آلات مدرن از محل دریافت وام‌های دولتی هستند اما به دلیل حجم کوچک، فاقد پروانه تولیدی هستند و به همین دلیل مورد قبول وزارت صنعت و معدن قرار ندارند. مهندس نامی افزود:

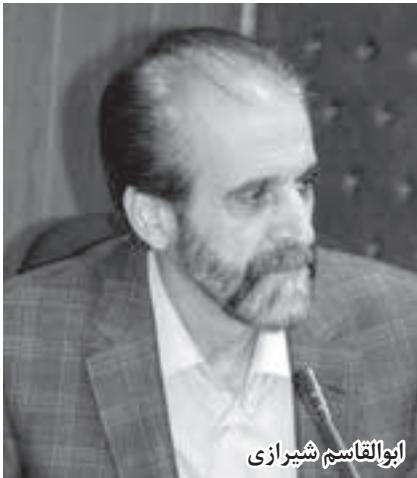
هنرمندان خود را به نسل‌های آینده انتقال یابد.

* پیشنهاداتی برای ارتقای آموزش طراحی و دوخت و دوز

- حمیدرضا خانپور- مدیرکل آموزش فنی و حرفه‌ای استان تهران- اظهار داشت: در استان تهران حدود ۴۲۴ آموزشگاه فنی و حرفه‌ای آزاد در زمینه دوخت و دوز فعال هستند و تعداد کارآموزان آموزش دیده در زمینه صنعت تولید و توزیع پوشاک (دوخت) در ۶ ماهه نخست سال ۱۳۹۲، ۱۳ میلیون و ۵۲۰ هزار و ۶۷۷ نفر- ساعت است. وی پیشنهادات خود را در زمینه ارتقای آموزش طراحی و دوخت‌دوز چنین برشمرد:
- ۱- ایجاد یک کارگاه مهارتی و تخصصی (مدرسه مهارت دوخت و دوز) طبق استانداردهای نوین آموزشی
 - ۲- برنامه‌ریزی برای ارتقای مهارت نیروهای شاغل در این صنف
 - ۳- ارتباط بیشتر میان دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی و هم‌چنین تولیدکنندگان (برای دستیابی به تلفیقی از هنر، علم، نوآوری و صنعت)
 - ۴- حضور مستمر در جشنواره‌ها و نمایشگاه‌های بازار محور (به خصوص نمایشگاه‌های مد و لباس)
 - ۵- احیای دوره‌های کارورزی و آشنایی جوانان با دنیای واقعی کار

* چالش اصلی؛ جذب نیروی توانمند و متخصص طراحی

نماینده شرکت تولیکا هم در این نشست به نمایندگی از مهندس شهرام صالحی- مدیرعامل- حضور داشت. این طراح لباس عنوان داشت: چالش اصلی ما، جذب نیروی توانمند و متخصص طراحی هستند و اغلب افرادی که جهت طراحی پوشاک به مجموعه ما مراجعه می‌کنند صرفاً نقاشان زبده‌ای هستند و در زمینه طراحی پوشاک، دارای تجربه و تخصص نیستند. وی افزود: خانواده‌ها نیز گرایش به

ابوالقاسم شیرازی

محمد مروج

رییس هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران: وزارت دارایی، ۲ درصد فروش را برای انجام تبلیغات می پذیرد و هزینه های بیشتر در حوزه تبلیغات، مورد پذیرش این وزارتخانه قرار نمی گیرد در حالی که یکی از اصول برندسازی، تبلیغات گسترده و مستمر است اما قوانینی در کشور تصویب شده که کاملاً ضد برندسازی هستند!

جامعه ماست بنابراین در بخش الگوسازی، نرم افزارهای طراحی، مد، توزیع، فروشندگی حرفه ای و... باید با هماهنگی و همفکری اساتید هر رشته، نیازسنجی انجام شود. بازرس جامعه متخصصین نساجی ایران تأکید کرد که این تشکل تخصصی در زمینه آموزش، آماده هر گونه همکاری با سازمان آموزش فنی و حرفه ای می باشد.

حضور فناوری های مدرن در صنایع نساجی

مهندس محمدرضا الماسیان - مدیرمسئول مجله صنعت خشکشویی و پاکیزگی و صاحب خشکشویی نگین اکباتان - گفت: صنعت نساجی تغییر و تحولات بسیاری را پشت سر گذاشته است و فناوری های پیشرفته ای مانند نانو در این صنعت مورد استفاده قرار می گیرد و باید با توجه به فناوری های مدرن طراحی های خود را انجام دهیم. وی افزود: اگرچه واحدهای تولیدی بسیاری در کشور وجود دارند که با شتاب فزاینده ای به رشد و توسعه خود ادامه می دهند اما وجود البسه ارزان قیمتی که مردم به دلیل کمبود منابع مالی خریداری می کنند، اجازه نمی دهد پوشاک با کیفیت بهتر و مناسب تری تولید و عرضه شود. الماسیان در بخش دیگر سخنان خود تصریح کرد: باید مشوق هایی در حوزه آموزش و جذب افراد ایجاد شود تا نیروهای انسانی با انگیزه بیشتری در این دوره ها شرکت نمایند.

طرح برندینگ پوشاک

محمود نبوی - رییس اتحادیه تولید و صادرات صنایع نساجی، پوشاک و چرم ایران - با اعلام این خبر که «صنعت دوخت و دوز» به تصویب رسیده است؛ ادامه داد: باید بررسی کرد که دلیل عدم تمایل افراد به سمت دوخت و دوز چیست؟ وقتی یک پیک موتوری روزی ۷۰-۵ هزار تومان درآمد دارد و لازم نیست از کسی حرف شنوی داشته باشد، چه دلیلی دارد در یک مجموعه تولیدی پوشاک مشغول کار شود؟! پس ابتدا باید فرهنگ سازی کرد که در صورت پرداختن

تأخیر در بیکاری افراد است، تصریح کرد: پیشنهاد می کنم که در ازای آموزش، مدرکی اعطا نشود زیرا این مدرک، سمت و سوی دیگری به افراد می دهد و آنها را از هدف اصلی آموزش بازمی دارد. برای مثال بارها اعلام کرده ایم که آموزشگاه نساجی اصفهان، به صورت شبانه روزی و رایگان است اما کمتر کسی حاضر می شود در این آموزشگاهها ثبت نام کند زیرا همه به دنبال کسب مدرک مهندسی هستند و تمایلی به تکنسینی ندارند.

تولید صنفی، تولید صنعتی

مهندس سعید جلالی قدیری - سردبیر ماهنامه نساجی امروز و بازرس جامعه متخصصین نساجی ایران - ابراز داشت: سال گذشته، دفتر طرح و تدوین برنامه های آموزشی جلساتی برای تربیت تکنسین نساجی برگزار نمود که در این جلسات عنوان شد که پوشاک باید به عنوان صنعت مدنظر قرار گیرد یا یک هنر؟

وی ادامه داد: در جلسات مذکور این نگرش وجود داشت که برای مثال افراد بتوانند پس از کسب مهارت های لازم (که نیازمند آموزش های تخصصی و آکادمیک پیچیده هم نیست) در قالب خویش فرما یا کارآفرین، وارد حوزه تریکوبافی شوند و به فعالیت در این حوزه بپردازند، بنابراین پیشنهاد می کنم این موضوع بار دیگر مورد توجه متولیان امر قرار گیرد.

بازرس جامعه متخصصین نساجی ایران، کمبود نیروی متخصص را نکته مهم دیگری در حوزه پوشاک دانست و افزود: بسیاری از حرفه ای های تحصیلات آکادمیک و دانشگاهی ندارند و بهتر است افراد برای فعالیت در یک صنعت، ملزم به کسب مدرک کارشناسی یا کارشناسی ارشد، نباشند. وی با طرح این پرسش که چند درصد از آموزشگاه های فعال در حوزه دوخت و دوز، پاسخگوی نیازهای بازار کار هستند؛ ادامه داد: اگرچه پوشاک در کشور ما هنوز تبدیل به صنعت نشده است اما روند حرکت پوشاک ایران به سوی صنعتی شدن پیش می رود و این امر نیاز

نیز اشاره کرد و گفت: وزارت دارایی، ۲ درصد فروش را برای انجام تبلیغات می پذیرد و هزینه های بیشتر در حوزه تبلیغات، مورد پذیرش این وزارتخانه قرار نمی گیرد در حالی که یکی از اصول برندسازی، تبلیغات گسترده و مستمر است اما قوانینی در کشور تصویب شده که کاملاً ضد برندسازی هستند! مهندس مروج یادآور شد: طبق استانداردهای بین المللی، میزان تولید پارچه کشورهای در حال توسعه، ۲۰ متر به ازای هر نفر است. در این میان ایران به ۱/۵ میلیارد متر پارچه لازم دارد در حالی که تولید فعلی ما در بهترین شرایط حدود ۸۰۰ میلیون متر است و علی رغم افزایش نرخ ارز و کاهش واردات، قیمت محصولات داخلی آن قدر افزایش می یابد که بار دیگر قاچاق پوشاک مقرون به صرفه می شود. وی ادامه داد: لازم به یادآوری است که حجم صادرات بنگلادش در سال ۲۰۱۲، حدود ۲۰ میلیارد دلار و مزد ماهیانه یک کارگر بنگلادشی در صنعت پوشاک ۶۵ دلار است در حالی که در ایران به دلیل تعطیلات متعدد، نیروی کار ۱۲ ماه کار می کنند و مدیران واحدهای تولیدی ۱۶ ماه حقوق می پردازند و برخلاف آن چه اعلام می شود، حقوق و دستمزد در ایران اصلاً پایین نیست!

به گفته رییس هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران، برنامه استراتژیک توسعه صنعتی ابتدا توسط دانشگاه صنعتی شریف تدوین شد اما فقط ۴ صفحه این برنامه به صنعت نساجی اختصاص داشت!

در برنامه استراتژیک اخیر هم که در اواخر دولت دهم رونمایی شد، صنعت نساجی جزو صناعی قلمداد شده که توجیه اقتصادی چندانی ندارد! مهندس مروج یادآور شد: آموزش صحیح و اصولی باید از مدارس و سنین کودکی آغاز شود. در مدارس آلمان، دانش آموزان پس از ۵ سال تحصیل در دوره ابتدایی، به خوبی می دانند در آینده چه شغلی را دنبال خواهند کرد در حالی که در کشور ما همه به دنبال کسب مدرک دانشگاهی هستند.

وی با ذکر این مطلب که سیستم آموزش عالی ما برای ایجاد

محمود ثنبوی

صدیقہ پاک پیچ

صندوق قرض الحسنه توسعه اشتغال روستایی و صندوق ازدواج جوانان در صندوق حمایت از فرصت‌های شغلی ایجاد شد و هدف آن رفع دغدغه‌های اشتغال، ازدواج و اسکان جوانان کشور را دنبال می‌کند. وی به لزوم ارتقای کیفیت تولیدات داخلی تأکید کرد و گفت: طبعاً این امر در کاهش استقبال مردم از محصولات وارداتی موثر خواهد بود. ضمن این که در زمینه کاهش قیمت تمام‌شده هم باید تدابیری اندیشیده شود تا بتوانیم در بازار رقابتی امروز باقی بمانیم. دکتر حسین‌نژاد با طرح این پرسش‌ها که آیا در صنعت نساجی، تحقیقات بازار انجام می‌شود و آیا تولیدکنندگان در جریان نیاز، سلیقه و خواست مردم قرار دارند؛ تصریح کرد: قطعاً واحدهای معتبر و بزرگی مانند «هاکوپیان» که به یک برند تبدیل شده‌اند، براساس نیاز بازار به تولید و ارائه محصول می‌پردازند و تحقیقات گسترده‌ای در حوزه بازار انجام می‌دهند. وی اعلام آمادگی نمود که صندوق مهر امام رضاع) از تولید در قالب اعطای وام جهت تأمین تجهیزات و سرمایه در گردش حمایت خواهد کرد.

تحول در صنعت پوشاک کشور

دکتر کوروش پرند- رییس سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور-، با تأکید بر به روز کردن استانداردهای آموزشی در زمینه صنعت پوشاک کشور، بیان داشت: برای این که در صنعت پوشاک کشور تحول صورت بگیرد و بتوانیم به راهکارهای عملی در زمینه تولید، توزیع و مصرف پوشاک کشور برسیم باید «کمیته تدوین استاندارد آموزشی» در این زمینه تشکیل شود. دکتر پرند بر تدوین استاندارد و نیازسنجی آموزشی در زمینه صنعت پوشاک کشور اشاره کرد و افزود: باید استانداردهای آموزشی به تفکیک مربی و کارآموز در دو سطح «تک‌دوزی» و «صنعتی» به صورت سیستماتیک در زمینه‌های مختلف صنعت پوشاک تدوین شود. رییس سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور با بیان اینکه هنرمندان قدیمی در زمینه صنعت پوشاک بایستی شناسایی شوند، افزود: شرایطی فراهم شود که از تجربیات این افراد برای آموزش افراد جوان تر در زمینه صنعت پوشاک استفاده شود. معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با اشاره به آموزش مبتنی بر محیط کار بیان داشت: این آموزش می‌تواند در جوار کارگاهی انجام شود و تبصره ۲ ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده نیز می‌تواند در این زمینه کمک نماید. دکتر پرند با تأکید بر فرهنگ‌سازی در زمینه مهارت‌آموزی در کشور بیان داشت: بسته آموزشی در زمینه فرهنگ‌سازی مهارت‌آموزی در کشور ارائه شود و آماده همکاری در این زمینه با اتحادیه صنف پوشاک کشور هستیم.

وی با بیان این که «آموزش محصول محور» را سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور سرلوحه کار خود قرار داده است؛ بیان داشت: سازمان مذکور در این زمینه از پیشنهادات اتحادیه‌های صنف پوشاک کشور استقبال می‌کند.

آموزش‌های محصول محور
کیان- مشاور کارآفرینی مدیرعامل صندوق مهر امام رضاع) گفت: در بحث نیروی انسانی و کسب مهارت، علی‌رغم قدمت صنعت پوشاک در ایران، متأسفانه هنوز نتوانسته‌ایم استراتژی خاصی برای حرکت از تولید سنتی به سوی تولید صنعتی تدوین نماییم. به گفته وی در بحث آموزش حوزه صنعت پوشاک بسیاری از موارد را از دیگران عاریت می‌گیریم در حالی که دانش این صنعت در کشور تولید شده اما توجهی به آن نمی‌شود و در حال فراموشی است. این کارشناس تصریح کرد: نگاه ما در حوزه آموزش، تک‌بعدی است و مشمول مهارت نمی‌شود در حالی که سایر کشورها، افراد برای این که از یک مهارت، کسب درآمد کنند، ترکیبی از مهارت و آموزش را فرا می‌گیرند.

به گفته مشاور کارآفرینی مدیرعامل صندوق مهر امام رضاع)، هنوز از مرحله آموزش فن محور و مهارت محور به مرحله آموزش شغل محور نرسیده‌ایم در حالی که دنیا به سمت آموزش‌های محصول محور حرکت کرده است.

تحقیقات بازار و شناخت نیاز مخاطبان

دکتر مهدی حسین‌نژاد- مدیرعامل صندوق مهر امام رضاع)- در این نشست تخصصی به معرفی بیشتر سازمان متبوع خود پرداخت و گفت: اولین مصوبه هیأت دولت نهم که در نخستین جلسه آن در تاریخ سوم شهریور ۱۳۸۴ در تالار آیینی حرم رضوی گذرانده شد، تأسیس صندوق مهر امام رضاع) بود. بر اساس این مصوبه مقرر گردید که در کلیه استان‌های کشور صندوق یادشده به منظور تأمین هزینه‌های مسکن، ازدواج و اشتغال جوانان به صورت مستقل تشکیل شود. مدتی پس از این گذراندن این مصوبه، لایحه‌ی مربوطه تهیه و تقدیم مجلس شورای اسلامی شد که به خاطر طولانی شدن گردش کار بررسی و تصویب، در اوایل سال بعد (سال ۱۳۸۵) دولت مبادرت به تأسیس این صندوق از طریق شورای عالی اداری کرد.

صندوق اشتغال، ازدواج و مسکن مهر امام رضاع) از ادغام

به مشاغل کاذب، آینده‌ای وجود ندارد. وی یادآور شد: در مرحله بعد، افراد باید به این نتیجه برسند که با فعالیت در مجموعه‌های تولیدی از نظر مالی، در وضعیت مناسبی به سر خواهند برد بنابراین به اعتقاد من ابتدا باید مدیران واحدهای تولیدی و صنعتی را آموزش دهیم که چگونه افراد را به فعالیت در کارخانه و واحد تولیدی جذب نماید. رییس اتحادیه تولید و صادرات صنایع نساجی، پوشاک و چرم ایران تصریح کرد: در این تشکل، «طرح برندینگ» تدوین شد و در اختیار آقای دکتر غضنفری- وزیر سابق صنعت، معدن و تجارت- قرار گرفت.

براساس این طرح، جامعه ما نیازمند یک برند است که واحدهای تولیدی را دور یکدیگر جمع کند و تحت مدیریت یک مدیر خوشنام و معتبر، در قالب دوره‌های آموزشی به ارتقای دانش مدیران واحدهای تولیدی بپردازد.

افزایش مهارت در نیروهای انسانی

سعید زمانی- مدیرکل دفتر آموزش در صنایع سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای- عنوان داشت: لزوم داشتن مهارت برای دریافت پروانه صنفی باید مورد توجه بیشتری قرار گیرد. به گفته وی، با توجه به تغییرات سریع تکنولوژی در دنیا، سازمان فنی و حرفه‌ای نمی‌تواند هر روز تجهیزات جدید در آموزشگاه‌های خود نصب و راه‌اندازی نماید زیرا هزینه‌های سنگینی به همراه دارد. اما راهکار این امر دریافت مجوز قانونی راه‌اندازی مراکز آموزش جوار کارگاهی توسط اتحادیه‌ها یا واحدهای بزرگ تولیدی است تا نیروی کار بتوانند در دوره‌های آموزش ضمن کار حضور یابند. زمانی تصریح کرد: در بحث آموزش برای مراکز بزرگ، تسهیلات تبصره در ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده وجود دارد که کارگاه‌های بزرگ به ازای هر ۶۰ میلیون تومان مالیات بر ارزش افزوده‌ای که می‌پردازند؛ در صورت پرداخت هزینه‌های آموزشی برای آموزش پرسنل (تا سقف ۲/۴ میلیون تومان) با تأیید ادارات کل سازمان فنی و حرفه‌ای این مبلغ به آنان بازگردانده یا تهاز می‌شود.